परमं सब्बदानानां पियं सर्वदिशैकसाम् । देशकाली समासाद्य धर्न अदाञ्च यत्नतः । देयमेतनाहादानं तार-णांचं क्रजस्य च । पर्वतं कल्पयेत्तत्र कार्पासेन विधानतः । पनीक्तीन विधानेन कत्वा सर्वे विधानतः। विंगद्वारस्त कर्त्तव्य उत्तमः पर्वतो व्यः । मध्यमो दश्मः कुर्याञ्जघन्यः पञ्चिमस्त्रया । सर्व्य धान्यसमू इस मध्ये द्योषधिमिष्ट तः । रसेरतेय संयुक्ती लोकपालादतस्त्रा। ब्रह्मादयस्त्रा प्टड्रे काञ्चनेन विनिर्मिताः । जुलाचलांच चतुरचतुर्भा-नेन बल्पयेत्। सीवर्षेतिखरान् सर्वान् सर्वरत्नोप-शीभितान् । नानाधातुविचित्राङ्गान् भच्छाभो ज्यसमाहतान् । कराडे वा स्थारिए ने वापि तत होनी विधीयते। इन-त्विजय तथा पाष्टी कारयेदेदिवत्तमान्। शोमोव्या-इतिभिन्न व अनी तह वतरिष । गस्तेन सर्पिमा तत्र तथा क्रणाति बैर्पि। खयुतं श्रीमसंख्या च पाचाय-समिधक्तथा। यद्वत्य निनादेश तथा मङ्गलपाठकैः। उत्पर्व कारवेत्रत दिनमेकमतन्द्रितः। पर्व्वकाले तती दद्यात पूज्रिया विधानतः। ''नमः सर्वीमरावासा भूतमञ्जूरिभिष्ताः । ब्रह्वादयो मे वरदा भवन्त विवधाः पदा"। इत्युवांक नरो दद्याचारी वा विषिपूर्व कम्। पूजियत्या दिजान् सम्यक् वासोक्तिर्भू पर्यस्तवा । अनेन विधिना यस्तु दानमेतत् प्रयक्कति । स गक्के चिद्या-वासं विमानीपरि संस्थितः। खप्तरीगवसंवीती गन्ध-व्यैरिभर्मस्तुतः। तत्र मन्वन्तरं यावदुषित्वा विवधा-जरे। प्रव्यवयादिकाभ्येत्य महीम्भुङ्को ससागराम्। रूपवान् सुभगोवान्मी श्रीमानतुर्विक्रमः । पञ्च, जनानि नारी वा जायते नात संययः। भूयय प्रयु राजेन्द्र ! दिव्यं कार्पाषपर्वातम्। तञ्च भारयतेनैव कुर्या-द्रेन वा पुन: । येषं पूर्विधानेन सर्वे कुर्यादा-थाक्रमम् । फर्लं प्रेरितश्चीय जायते न्द्रपक्तम !"। कार्पाचाचकार्यास्य वादयोऽयत् ।

ऋापीससी चिक ति॰ कर्पा ग्रह्म वेश निष्ट तः टक् व्यतु-श्रातका देरा क्षतिगणत्वे न दिपट्ट दिः । कर्पा ग्रह्म व-निम्मिते वस्तादी । ''श्राते द्यपचा ट दिरौर्से कार्पा ग्र

कार्पासिक ति कर्पासेन निर्वृत्तः ठक्। कर्पासस्त्रविष्यसे पटादी "यतं दासीस इसायां कार्पासिक निवासिनास्" भां • स • ५ • स • । कार्पास स्मान्द्रादिनास ।

क्य ति वर्म शीवमस बला वः। "कार्मसाक्रीखे"

पा०नि० टिलोपः। फलमनमेळ्य कर्मासु प्रदत्ते कर्मा-शीचे स्तियां टाप।

कामीण न॰ कमीव कमीन + ''तदाक्षात् कमीण दिं ये' पाण्यण ।
श्वाचिकं खला कियमाणे कमीण वि॰ को॰। कमीणे चिनम् खण्। रम् जकमीण मन्त्री मध्यादिभि व स्यादि करणे खनरः (यादुकरा)। ''काम्बीणल्यमगमन् रमणेषु" माघः। ततः खार्थेऽण् खाधिकप्रत्ययस्य कचित् प्रकृति बिङ्गाति क्रम विधानात् कामीणे साध्री- खाने । ''धौतं नद्या किमिद्मध्या कामीणे माध्री- णाम्" छह्वदू कामीणमिति त छ्यायः। रमन्त्रा- दियोगविद्यायाम् न॰ कमी साध्यत्वे न खस्यस्य खण्। अकमीदचे कि मेदि०। प्रपञ्च सारीक्षमण्यान्तरे प्रक्रिने व। 'भायिकं नाम योषोत्यं पौक्षं कामीणे माध्री- भावम्। खालव्यं तद्द्वयं प्रोक्तं निष्कं तन्त्रख्यम्" 'ज्योतिमन्त्रोण विधिवहृष्टमा स्वत्यं यती" तन्त्रसाः।

कार्यार ए॰ कार्यारएव खार्थेऽण्। १कर्म कारे (कामार)
''कार्यारो खासभिर्द्युतिभिः" च॰ ८,११२,२। ''कार्यारः खबस्तारः'' भा॰। कम्मोरखापत्यम् चिवा॰ छण्। २कर्मेकारावले इंस्ती स्तियां डीए।

कामीरक नि॰कमारिण करं कुलाला व ज् । कमी कारक ते । कामीर्यायणि एंस्ती कमीरखायत्वं फिज् नि॰ । कर्मकारा-पत्वे स्तियां वा डोप्।

कार्ष्मिक ति॰ कम्मेणा चित्रकम्मेणा निर्दत्तः उत्। निष्प्यस्य सरं चित्रस्त्रैः चक्रस्त्रिकादि चित्रस्त्रुक्षत्या क्रियमाणे पटादौ। "कार्म्मिक रोमबहे च ति यह भागः चयो मतः" यात्र । 'कार्म्मिक कम्मेणा चित्रेण निर्मितम्। यत्र निष्पस्ते पटे चक्रस्तिकादिक चित्रस्त्रैः क्रियते तत्त्वार्मिक सिद्य च्यते प्रता । तस्य भावः प्ररोहि॰ यत् । कार्मिक्य तद्वावे न ।

काध्यक न० कम्म वि प्रभवित छक्ज्। १ धत्रिष छमरः ।

''काच्य केचेव गुण्यना वाषः सन्दानमेष्यति' नापः ।

''विहाय कच्योपितवच्य कार्मुकम्' किरा०।

२ कम्म चमे लि० मेदि०। कार्मुकं साध्यत्वेनास्यस्य

छच्।। १ वं ये मेदि०। १ श्वे तखिर्रे ५ हिच्च लव्ये छरामौ

'कार्मुकं तु परित्यच्य क्ष्यं (मकरम्') संक्रमते रिवः।

प्रभाते वार्ष्वरात्ने च स्नानं कुर्यात् परेऽ हिन" काल्या०

भविष्यपु०। वस्तकस्टेदम् चष्। एकस्व संबक्षित